

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 28T/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117011743
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117011743.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Erikou Bebčákovou, v trestnej veci obžalovaného O. A. nar. XX.XX.XXXX v R., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. apríla 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný: O. A., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom O.,
adresa na doručovanie písomností R., B. X,

je vinný, že

1/ v presne nezistenom čase v dobe od 17:00 hod. dňa XX.XX.XXXX do 17:30 hod. dňa XX.XX.XXXX v H. v záhradkárskej osade D. X vnikol do priestorov chaty p.č. XXX tým spôsobom, že nezisteným predmetom vypáchil v spodnej časti chaty dvojokenicu a následne rozbil okno o rozmere 100,5x46,5 cm a následne vošiel do priestorov chaty, kde zotrval presne nezistený čas, pričom z priestorov chaty nič neodcudzil, čím svojim konaním spôsobil N. H. poškodením zariadenia chaty škodu vo výške 129,94 Eur,

2/ dňa XX.XX.XXXX v čase o 11:20 hod. v HM Tesco na ul. G. na oddelení drogérie vzal z regálu 3ks MV Horčík + B6, ktorý si vložil do vrečka bundy a následne pri platení tento tovar zatajil a prešiel s ním cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti Tesco Stores SR, a.s. Bratislava, Kamenné námestie č. 1/A škodu vo výške 4,47 Eur a takého konania sa dopustil napriek tomu, že dňa XX.XX.XXXX v R. v OD Kaufland na ul. S. odcudzil tovar v hodnote 31,99 Eur, za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/90 o priestupkoch a bola mu príslušníkmi OO PZ Žilina - východ uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur na blok na pokutu nezaplatenú na mieste, č.b. XXXXXXXX,

3/ ako otec maloletej dcéry O. A., nar. XX.XX.XXXX voči ktorej má zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu v Žiline pod č.k. 21P 4/2015-98 zo dňa 31.08.2015, právoplatného dňa 27.10.2015, ktorým mu bolo určené platiť výživné na O. A. vo výške 30% životného minima mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám O. Z., ktorej bola O. A. uvedeným rozsudkom zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom vyživovacia povinnosť v uvedenej výške bola O. A. určená už aj predbežným opatrením Okresného súdu Žilina sp.zn. 21P 4/2015 zo dňa 29.01.2015, právoplatným dňa 25.02.2015 a vykonateľným dňa 09.02.2015, túto svoju povinnosť si vôbec neplní od februára 2015 až doposiaľ s výnimkou obdobia od 09.02.2015 do 09.04.2015 a 27.07.2017 do 25.08.2017, kedy bol zaregistrovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, odkiaľ bol pre nespoluprácu vyradený, v uvedenom období bol prevažne nezamestnaný, pričom sa zamestnal až v roku 2017, pričom za uvedené obdobie zaplatil dňa 31.07.2017 na výživnom sumu 27,50 Eur, dňa 29.12.2017 zaplatil na výživnom sumu 27,50 Eur, dňa 19.04.2018 zaplatil sumu 27,50 Eur, dňa 21.06.2018 sumu 27,50 Eur, dňa 27.12.2018 sumu 28,- Eur, dňa 28.01.2019 sumu 28,25 Eur, dňa

18.02.2019 sumu 28,10 Eur, dňa 15.03.2019 sumu 28,10 Eur, čím svojim konaním dlhuje na výživnom k rukám O. Z. sumu 1.063,51 Eur,

t e d a

v bode 1/

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

v bode 2/

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

v bode 3/

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

v bode 2/

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák.

v bode 3/

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b / Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

Pre skutky pod bodom 1/ a 2/

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1(jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určuje skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/131/2015 z 16.03.2016, právoplatným 02.04.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, škodu vo výške 129,94 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Pre skutok pod bodom 3/

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Žilina dňa 28.12.2017 pod sp. zn. 1Pv 922/15 podala obžalobu na obvineného O. A. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v bode 1/, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. v bode 2/ a pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b / Tr. zák. v bode 3/ na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v dobe od 17:00 hod. dňa XX.XX.XXXX do 17:30 hod. dňa XX.XX.XXXX v H. v záhradkárskej osade D. vnikol do priestorov chaty p.č. XXX tým spôsobom, že nezisteným predmetom vypáčil v spodnej časti chaty dvojokenicu a následne rozbil okno o rozmere 100,5x46,5 cm a následne vošiel do priestorov chaty, kde zotrval presne nezistený čas, pričom z priestorov chaty nič neodcudzil, čím svojim konaním spôsobil N. H. poškodením zariadenia chaty škodu vo výške 129,94 Eur,

2/ dňa XX.XX.XXXX v čase o 11:20 hod. v HM Tesco na ul. G. na oddelení drogérie vzal z regálu 3ks MV Horčík + B6, ktorý si vložil do vrečka bundy a následne pri platení tento tovar zatajil a prešiel s ním cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti Tesco Stores SR, a.s. Bratislava, Kamenné námestie č. 1/A škodu vo výške 4,47 Eur a takého konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 31.08.2014 v Žiline v OD Kaufland na ul. S. odcudzil tovar v hodnote 31,99 Eur, za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/90 o priestupkoch a bola mu príslušníkmi OO PZ Žilina - východ uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur na blok na pokutu nezaplatenú na mieste, č.b. XXXXXXXX,

3/ ako otec maloletej dcéry O. A., nar. XX.XX.XXXX voči ktorej má zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu v Žiline pod č.k. 21P 4/2015-98 zo dňa 31.08.2015, právoplatného dňa 27.10.2015, ktorým mu bolo určené platiť výživné na O. A. vo výške 30% životného minima mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám O. Z., ktorej bola O. A. uvedeným rozsudkom zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom vyživovacia povinnosť v uvedenej výške bola O. A. určená už aj predbežným opatrením Okresného súdu Žilina sp.zn. 21P 4/2015 zo dňa 29.01.2015, právoplatným dňa 25.02.2015 a vykonateľným dňa 09.02.2015, túto svoju povinnosť si vôbec neplní od februára 2015 až doposiaľ s výnimkou obdobia od 09.02.2015 do 09.04.2015 a 27.07.2017 do 25.08.2017, kedy bol zaregistrovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, odkiaľ bol pre nespoluprácu vyradený, v uvedenom období bol prevažne nezamestnaný, pričom sa zamestnal až v roku 2017, pričom za uvedené obdobie zaplatil dňa 31.07.2017, na výživnom iba sumu 27,50 Eur, čím svojim konaním dlhuje na výživnom k rukám O. Z. sumu 841,61 Eur.

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom a zákonnom poučení podľa § 257 ods. 1, ods. 2 Tr. por. o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b) alebo c), a to v rozsahu odsekov 5 až 8 tohto zákonného ustanovenia, obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sa cíti byť vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe pod bodom 1/ a 2/. Ku skutku pod bodom 3/ obžaloby sa vyjadril, že nepopiera, že neplatil výživné, súd však vzhľadom na obsah vyhlásenia k tomuto skutku ako aj osobitný charakter prečinu zanedbania povinnej výživy vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný bol osobitne poučený, že prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Následne samosudkyňa poučila obžalovaného podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a v tomto rozsahu postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom formou otázok na obžalovaného zisťovala či:

1. rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

2. bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obžaloby,
3. rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
4. bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu,
5. dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok.

Obžalovaný odpovedal na všetky položené otázky jasne a zrozumiteľne „áno“.

Pred rozhodnutím súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v bode 1/ a 2/ bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý zhodne navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného.

Uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov pod bodom 1/, 2/ uvedených v obžalobnom návrhu 1Pv 922/15-31 zo dňa 28.12.2017. Zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov pod bodom 1/ a 2/ sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie zamerané na skutočnosti dôležité z hľadiska uloženia trestu vo vzťahu k týmto skutkom. Súd vykonal dokazovanie vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/ obžalobného návrhu a dokazovanie vo vzťahu k výrokom o treste.

Poškodený N. H. nárok si na náhradu škody neuplatnil, bola mu uhradená poisťovňou. Splnomocnenec poškodeného O. M. nárok na náhradu škody neuplatnil v prípravnom konaní. A. O. za Allianz SP si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 142,64 Eur vo výpovedi zo dňa 28.9.2017 z č.l. 80-89. Obžalovaný A. uviedol, že je ochotný uhradiť požadovanú škodu.

Ku skutku pod bodom 3/ obžalovaný uviedol, že od XX.XX.XXXX má nastúpiť do práce na F., P. Zatiaľ nemá k tomu žiadne doklady. Mal by tam mať príjem cca 540 Eur. Naposledy bol zamestnaný v pracovnom pomere do 15.01.2019 v Trnave, príjem mal cca 420,- Eur. Predtým bol nezamestnaný, bol evidovaný na úrade práce - celý november a začiatok decembra minulého roka. Má ukončenú strednú školu s maturitou. Berie dlhodobé lieky, nemôže vykonávať nočnú prácu. Od decembra 2017 nebol na dlhšej PN. Nepoberal žiadne sociálne dávky. Nie sú voči nemu vedené exekúcie ani iné trestné stíhanie, ani priestupkové konanie. VP má, osobné motorové vozidlo nemá, nevlastní hnuiteľné veci vyššej hodnoty, nie je vlastníkom nehnuteľností. Má 4 vyživovacie povinnosti. Žije v spoločnej domácnosti so synmi O. a A., s manželkou nežije v spoločnej domácnosti. Synovia majú X a X rokov. Tieto deti majú zverené do osobnej starostlivosti jeho rodiča. Dcéru O. videl asi v máji minulý rok, má X rokov. Žiadnym iným spôsobom na ňu neprispieva. O dcéru sa nezaujíma. Štvrté dieťa V. je v náhradnej starostlivosti u iných manželov v G.. Má na ňu platiť 50,- Eur. Na synov platí po 27,50 Eur na každého. Na O. platí 27,50 Eur. Snaží sa plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom.

Obžalovaný súdu predložil fotokópie poštových poukážok:

- Zo dňa 17.12.bez čitateľného dátumu na sumu 56,50 Eur k rukám A. a O. Z. od odosielateľa O. a U. A., podacie číslo poštovej poukážky je prečiarknuté
- Zo dňa 28.01.2019 na sumu 28,25 Eur k rukám A. a O. Z. od odosielateľa O. A., pod. číslo poštovej poukážky 20103
- Zo dňa 19.04.2018 na sumu 55,- Eur k rukám A. a O. Z. od odosielateľa O. a U. A., pod. číslo poštovej poukážky je 24158
- Zo dňa 27.07.2017 na sumu 55,- Eur k rukám A. a O. Z. od odosielateľa O. a U. A. pod č. 0034
- Zo dňa 29.12. bez čitateľného dátumu na sumu 55 Eur, adresát A. a O. Z., odosielateľ O. a U. A. pod č. 35100

Obžalovanému bola poskytnutá lehota na ďalšiu úhradu výživného s povinnosťou predložiť súdu doklady preukazujúce jeho tvrdenie, že má zamestnanie od 1.2.2019 a konkrétnu výšku príjmu. Zároveň bol poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Obž. O. A. sa na hlavné pojednávanie dňa 2.4.2019 nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, termín zobral na vedomie dňa 31.01.2019. Súd podľa § 252 ods. 2 Tr. por. vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, pretože bol poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a dňa 31.1.2019 bol vypočutý ku skutku.

Svedkyňa O. Z. vo výpovedi v prípravnom konaní a zhodne aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že malol. O. A. bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti jej a jej manželovi

A. Z. s tým, že sú povinní zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletú a majú maloletú právo zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Zároveň bolo určené výživné, ktoré je matka maloletej povinná platiť k rukám O. Z. vo výške 30 % životného minima do 15-teho dňa v mesiaci vopred, rovnako otec je povinný platiť na maloletú výživnú vo výške 30 % životného minima na neploleté nezaopatrené dieťa do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky O. Z.. Rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 21P/4/2015 je súčasťou spisového materiálu a je právoplatný 27.10.2015, vykonateľný 09.10.2015. Zároveň je súčasťou spisového materiálu aj uznesenie sp. zn. 21P/4/2015, právoplatné 25.02.2015, vykonateľné 09.02.2015, ktorým súd dočasne zveril maloletú O. A., nar. XX.XX.XXXX do spoločnej osobnej starostlivosti manželov O. Z. a A. Z. zároveň s určením povinnosti oboch rodičov platiť na maloleté dieťa vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc dňom nariadenia tohto rozhodnutia k rukám manželov. Svedkyňa potvrdila, že O. majú doma už od mesiaca január XXXX, obžalovaný O. A. je jej bratranec. Spoločne so svojou ženou U. majú tri maloleté deti, pričom dve z nich O. a A. sú v starostlivosti matky obžalovaného N. A.. O obžalovanom a jeho manželke nemá žiadne informácie, vôbec nevie kde sa nachádzajú, nijako ju nekontaktujú a obžalovaný jej neprispieva na výživu maloletej O. A.. Ona je na rodičovskom príspevku, ktorý poberá spoločne s prídavkami na deti v sume 381,- Eur, manžel pracuje v Nemecku, dieťa núdzou netrpí. Svedkyňa O. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný sa o maloletú nezaujíma a nekontaktuje ju. Spolu zaplatil 6 x po 27,50 Eur, dňa 30.1.2019 zaplatil cca 28,- Eur, okrem toho neuhradil nič. Snažila sa, aby maloletá bola v kontakte s rodičmi, naposledy sa o to neúspešne pokúsila v apríli minulého roku. V súčasnosti je na predĺženej neplatennej rodičovskej dovolenke do 6-tich rokov veku dieťaťa. O. má X rokov, chodí do škôlky, nemá žiadne zdravotné problémy. Okrem maloletej má ďalšie 3 deti, ktoré sú odkázané na jej výživu. Manžel je zamestnaný, maloletú majú zverenú do spoločnej náhradnej starostlivosti. Manžel pracuje, zarába cca 1 900 Eur mesačne. Čo sa týka dvoch synov obžalovaného, títo sú zverení do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Neverí tomu, že obžalovaný niekedy zaplatí. Na hlavnom pojednávaní dňa 2.4.2019 svedkyňa potvrdila, že žiadna ďalšia úhrada výživného neprebehla, obžalovaný ju nekontaktoval. Čo sa týka úhrady výživného poštovými poukážkami na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní upresnila, že išlo o výživné zasielané obžalovaným O. A. a aj jeho manželkou, čiže toto výživné je možné započítať len v polovici vo vzťahu ku obžalovanému. Ani manželka obžalovaného neplatí výživné na maloletú O. A.. Dlh na výživnom je cca 1 060,- Eur. K termínu hlavného pojednávania 2.4.2019 súdu zaslala fotokópie poštových poukážok o úhrade výživného zo dňa 18.02.2019 pod č. 24188 na sumu 28,10 Eur a zo dňa 15.03.2019 pod č. 30181 na sumu 28,10 Eur.

Podľa § 269 Tr. por. boli na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/, ako aj listinné dôkazy súvisiace s výrokmi o treste. Podľa správy OR PZ v Žiline, obžalovaný O. A. po 28.12.2017 nemá ďalší záznam v trestnom, ani priestupkovom protokole, lustráciou v evidencii obyvateľov bolo zistené, že nemá zmenenú adresu trvalého pobytu, adresu prechodného pobytu nemá evidovanú. Podľa lustrácie v registri priestupkov, obžalovaný má dva záznamy o priestupkoch zo dňa 31.08.2014 - priestupok proti majetku, potrestaný blokovou pokutou vo výške 20,- Eur, právoplatnou 31.08.2014 a konanie zo dňa 10.05.2014 pre priestupok proti majetku bolo zastavené. V odpise z registra trestov má obžalovaný doposiaľ sedem záznamov, pričom súd na hlavnom pojednávaní oboznamoval pripojené spisy OS Žilina sp. zn. 35T/131/2015, z ktorého trestným rozkazom zo dňa 05.10.2015, právoplatným 20.05.2017 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 20.05.2018. Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Žilina 1T/190/2014, v tomto konaní bol trestným rozkazom zo dňa 24.11.2014, právoplatným 05.09.2015 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 06.03.2017, bolo rozhodnuté o osvedčení sa a na páchatel'a sa hľadá ako by nebol odsúdený, takisto v prípade ďalšie odsúdenia Okresným súdom Žilina 36T/212/2014, právoplatného 30.03.2016 bol osvedčený dňa 01.02.2018 a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. V prípade konania pod sp. zn. 3T/208/2014 bol trestným rozkazom právoplatným 02.04.2016 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Žilina 1T/190/2014. Obžalovaný a aj svedkyňa na hlavnom pojednávaní predkladali potvrdenia, konkrétne poštové poukážky tak ako je to uvedené v predchádzajúcej časti tohto rozsudku. U obžalovaného si súd vyžiadal aj lustráciu Sociálnej poisťovne, pričom bolo zistené, že v sledovanom období obžalovaný pracoval krátkodobo na rôznych miestach na základe dohôd o vykonaní práce, podľa miesta výkonu práce sa pohyboval po území Slovenska. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, obžalovaný od 28.12.2017 až do dňa podania správy 20.03.2019 nepoberal štátne sociálne dávky, ani dávky pomoci v hmotnej núdzi, ani nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Uvedené je zrejme aj z výpisu zo Sociálnej poisťovne,

v zmysle ktorého obžalovaný v krátkych časových úsekoch pracoval, teda je vyvrátené jeho tvrdenie, že bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na konci roku 2018. Obžalovaného, okrem jeho vlastného priznania, usvedčujú aj výpovede poškodených a svedkov z prípravného konania, ako aj listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Tr. por. môže súd pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Ku skutkom pod bodom 1/ a 2/:

Po vyhodnotení dôkazov, s prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného vo vzťahu ku skutkom pod bodom 1/ a 2/ rozsudku, súd mal za to, že obžalovaný svojim konaním v bode 1/ naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák.

Trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného, alebo tam neoprávnene zotrúva a v zmysle kvalifikovanej skutkovej podstaty § 194 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vykoná trestný čin závažnejším spôsobom konania, vlámaním.

Objektom trestného činu porušovania domovej slobody je domová sloboda, pretože v zmysle čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky obydlie každého človeka je nedotknuteľné a nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho kto v ňom býva. Objektívnu stránku trestného činu porušovania domovej slobody možno naplniť dvoma spôsobmi, a to pokiaľ páchatel' neoprávnene vnikne do obydľia iného, alebo páchatel' neoprávnene zotrúva v obydlí iného. Z hľadiska formálneho naplnenia znakov skutkovej podstaty stačí naplnenie jednej z uvedených alternatív. Za neoprávnené vniknutie do obydľia iného treba považovať každé nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojenie do obydľia, ktoré zasahuje do domovej slobody.

Podľa § 122 ods. 5 Tr. zák. trestný čin je spáchaný v obydlí, ak je spáchaný v dome, alebo v byte iného, alebo iných priestoroch slúžiacich na bývanie, vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacich, ak sú ako súčasť obydľia uzatvorené.

V zmysle § 122 ods. 4 Tr. zák. vlámanie je vniknutie do uzatvoreného priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky, použitím sily, alebo ľstou.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Objektom tohto trestného činu je vlastníctvo veci, ďalej držba veci, ale aj faktická dispozícia vecou, pričom rozhodujúci je faktický stav.

Cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec nepatriaca páchatel'ovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu, a ktorú páchatel' nemá vo svojej dispozícii. V zmysle § 130 Tr. zák. sa vecou rozumie hnutelná vec alebo nehnuteľná vec, byt alebo nebytový priestor, zviera, ak z ustanovení trestného zákona nevyplýva niečo iné, ovládateľná prírodná sila alebo energia, alebo cenný papier bez ohľadu na jeho podobu. Prisvojením veci sa rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vecou vlastnou.

Podľa ustanovenia § 212 ods. 2 Tr. zák. bude páchatel' postihnutý bez ohľadu na výšku spôsobenej škody, ale iba za predpokladu, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil niektorým zo spôsobov taxatívne vymenovaných v písm. a) až f).

Pojmom „bol za obdobný čin postihnutý“ sa rozumie recidíva páchatela. Postihnutím za obdobný čin sa rozumie uloženie sankcie, hoci aj vo forme blokovej pokuty za akýkoľvek majetkový čin, napr. za priestupok alebo iný obdobný delikt, pokiaľ toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Pri takom odsúdení nesmie platiť fikcia neodsúdenia. Podmienkou však je, že k právoplatnému postihnutiu za obdobný čin došlo v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch pred spáchaním ďalšieho trestného skutku, ktorý (po splnení uvedených podmienok) bude trestným činom.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy, teda 2660 eur.

Pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaných skutkov a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal áno, súd uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal jeho vyhlásenie s tým, že rozhodol o vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní týkajúcich sa len výroku o treste. Súd nemal žiadne pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a právnej kvalifikácii konania obžalovaného, a teda nepovažoval za potrebné vykonať kontradiktórne konanie. Z dôkazov zabezpečených v spisovom materiáli jednoznačne a bez najmenších pochybností vyplýva, že obžalovaný spáchal skutky pod bodom 1/ a 2/ , tak ako sú popisované vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri posudzovaní subjektívnej stránky trestného činu ktorou je zavinenie vychádzal súd z dokazovania ktoré vedie k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone v prípade všetkých skutkov porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom. Súd zároveň konštatoval, že obžalovaný je trestne zodpovedný subjekt, a to tak z hľadiska veku, ako aj príčetnosti. Tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní neboli zistené skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaný pre duševnú poruchu v čase spáchania skutku nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládnuť svoje konanie.

Ku skutku pod bodom 3/:

Objektom trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je nárok na výživu, ktorý je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda z neho priamo vyplýva. Musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného. Zo zákona o rodine vyplýva aj vyživovacia povinnosť rodičov k deťom.

Osoba, ktorá má zákonnú povinnosť vyživovať iného, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške plnila. Pri posudzovaní trestnej zodpovednosti pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. treba preto vychádzať z toho, že osoba, ktorá má zákonnú vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby túto svoju povinnosť v reálne možnej výške splnila. Iba za situácie, že povinná osoba vyčerpala tieto svoje možnosti a i tak nebola v stave zákonnú vyživovaciu povinnosť splniť, ostalo by nesplnenie tejto povinnosti zo strany povinnej osoby beztrestné, pretože by tu chýbala akákoľvek forma zavinenia.

Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného sa rozumie iba zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme. Ako trestný čin zanedbania povinnej výživy nemožno posúdiť konanie povinného, ktorý si neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného za predpokladu, že neplnenie nie je pokryté jeho zavinením.

O vyhýbanie sa plneniu zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného ide v prípade, ak povinný neplní v určitom období / najmenej tri mesiace v období dvoch rokov / svoju povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného a súčasne sa tejto povinnosti vyhýba aktívnym konaním, teda sa usiluje, aby sa tejto povinnosti zbavil alebo ju zmaril, prípadne podstatne sťažil, či oddialil možnosť vymáhania nároku na výživné. Takýmto konaním povinného je najmä úmyselné uzatvorenie pracovného pomeru, v ktorom bezdôvodne zastáva horšie platené miesto zodpovedajúce jeho kvalifikácii napriek tomu,

že niet prekážok, aby zastával lepšie platené miesto, len sezónne zamestnanie alebo bezdôvodné zníženie pracovného výkonu za účelom dosiahnutia nižšej mzdy, najmä sústavným vynechávaním pracovných zmien, prípadne nezáujem o zamestnanie z dôvodu znemožnenia prípadného vedenia výkonu rozhodnutia formou zrážok zo mzdy a pod. Takéto konanie je trestné len v prípade úmyselného zavinenia povinného.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného. Už z tohto ustanovenia vyplýva, že objektom trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach Zákona o rodine. Súd poukazuje na to, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom nie je založená rozhodnutím súdu, ale vyplýva priamo zo zákona a trvá po celú dobu, po ktorú deti nie sú schopné sami sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z.). Trvanie vyživovacej povinnosti nie je limitované ani tým, že dieťa dosiahne plnoletosť ani inú vekovú hranicu. Pri posudzovaní trestnej zodpovednosti páchatela za neplnenie zákonnej povinnosti vyživovať iného nie je súd viazaný rozhodnutím, ktorým by bola v občianskom súdnom konaní stanovená táto povinnosť vrátane rozsahu výživného. Neznamená to však prieskum takéhoto rozhodnutia ani konštatovanie jeho nesprávnosti. Takéto rozhodnutie naďalej zostáva v právoplatnosti, úvahou trestného súdu nie je nijako dotknuté a má charakter exekučného titulu. Len z hľadiska okolností do akej výšky bolo neplatenie výživného trestným činom, je povinnosťou súdov v trestnom konaní túto otázku ako predbežnú posúdiť samostatne. Musí sa však pri tom vychádzať z rozhodných skutočností, ktoré boli dané v dobe spáchania činu. Podľa tohto ustanovenia, súd pri určení výživného prihliadne k odôvodneným potrebám oprávneného ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom obžalovaného. Pri hodnotení schopností, možností a majetkových pomerov obžalovaného skúma súd, či sa nevzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, resp. zárobkovej činnosti alebo majetkového prospechu (§ 62 ods. 5 Zák. o rodine).

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, súd dospel k záveru, že obžalovaný svojimi konaniami naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas s poukazom na § 138 písm. b / Tr. zák. Je potrebné konštatovať, že obžalovanému O. A. bola určená povinnosť vyživovať maloletú O. A. rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 21P/4/2015-98 zo dňa 31.08.2015, právoplatného dňa 27.10.2015, ktorým bolo určené platiť výživné na maloletú vo výške 30 % životného minima mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám O. Z., ktorej bola O. A. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti spoločne s jej manželom. Obžalovaný je zo spáchania žalovanej trestnej činnosti usvedčovaný predovšetkým výpoveďou O. Z., ktorá jednoznačne uviedla, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť naposledy splnil 27.07.2017, následne zaplatil 31.07.2017 na výživnom sumu 27,50 Eur, dňa 29.12.2017 sumu 27,50 Eur, následne až 19.04.2018 sumu 27,50 Eur, dňa 24.06.2018 sumu 27,50 Eur, dňa 27.12.2018 sumu 28,- Eur, dňa 28.01.2019 sumu 28,25 Eur, dňa 18.02.2019 sumu 28,10 Eur, dňa 15.03.2019 sumu 28,10 Eur k rukám O. Z.. Dlh na výživnom bol ku dňu podania obžaloby, teda 28.12.2017 určený vo výške 841,61 Eur so zarátaním výživného uhradeného dňa 31.07.2017, ďalšie sumy boli zarátané a skutková veta rozsudku bola v tomto smere upravená. Je potrebné uviesť, že obžalovaný po podaní obžaloby nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadne sociálne dávky, ani dávky v hmotnej núdzi, nebol dlhodobo práceneschopný. Podľa výpisu zo sociálnej poisťovne pracoval na základe dohôd o vykonaní práce, z ktorých mal príjem. Výška výživného bola určená v tej najnižšej možnej miere 30 % životného minima mesačne a súd mal za preukázané, že bolo v schopnostiach a možnostiach obžalovaného takúto sumu mesačne uhrádzať. Taktiež je potrebné zobrať do úvahy, že obžalovaný sa žiadnym iným spôsobom nepodieľal na výchove a výžive maloletej, ani iným spôsobom neprispieval materiálne, alebo finančne. V podstate o svoje biologické dieťa nejaví žiadny záujem. Suma 30 % životného minima sa určuje Zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších právnych predpisov, do 01.07.2018 bola 27,32 Eur a od 01.07.2018 je určená v sume 28,08 Eur. Súd teda ku dňu vyhlásenia rozsudku vyčíslil celkový dlh na výživnom na sumu 1 063,51 Eur. Zo strany obžalovaného došlo len k čiastočnej úhrade výživného, súd teda nemohol konštatovať, že došlo k zániku trestnosti obžalovaného v zmysle § 86 písm. a/ Tr. zák., pretože dodatočne nesplnil v plnom rozsahu svoju povinnosť skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, resp. vyhlásil rozhodnutie.

Súd na záver poznamenáva, že narodením dieťaťa vzniká rodičovi povinnosť a zodpovednosť plniť si vyživovaciu povinnosť voči tomuto dieťaťu. Pokiaľ má detí viac, je povinný túto vyživovaciu povinnosť plniť primerane a pomerne voči všetkým maloletým deťom, ktoré sú odkázané na jeho výživu. Súd na

strane obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by ho zbavovali trestnej zodpovednosti za neplnenie výživného voči maloletej aj s prihliadnutím na vyživovacie povinnosti voči ďalším maloletým deťom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. účelom testu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia, ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí ako keby nebol odsúdený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný O. A. sa skutku pod bodom 1/ rozsudku dopustil dňa 04.07.2010 a skutku pod bodom 2/ rozsudku dňa 27.11.2014, teda predtým ako bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 05.10.2015, doručeného obžalovanému dňa 20.05.2017, ktorý sa považuje za deň vyhlásenia rozhodnutia, čím boli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Žilina sp. Zn. 35T/131/2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák.

Trestná sadzba trestu odňatia slobody pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je v rozpätí 1 až 5 rokov trestu odňatia slobody, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. je v rozpätí až dva roky trestu odňatia slobody. V prípade týchto dvoch skutkov, súd ukladal samostatný súhrnný podmienený trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom tohto trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. U obžalovaného v tomto prípade s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. mal za to, že bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., obžalovaný sa ku skutku priznal, a jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. teda odsúdenie za viac trestných činov. Súd obžalovanému ukladal trest za viac trestných činov podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu. Ako príťažujúcu okolnosť súd nevyhodnotil, že v minulosti bol už opakovane potrestaný, pretože išlo o odsúdenia v prípade ktorých sa na páchatela hľadí akoby nebol odsúdený. Pri použití ustanovení o súhrnnom treste, súhrnný trest nesmie byť miernejší ako ten ukladaný pôvodným rozsudkom, čo v danom prípade splnené bolo. Súd zároveň ukladal trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný teda podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s tým že považoval za primerané uložiť obžalovanému podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

K výrokom o náhrade škody je potrebné uviesť, že v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil povinnosť obžalovanému nahradiť poškodenému Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. škodu vo výške 129,94 Eur, ako škodu, ktorá preukázateľne vznikla pri skutku pod bodom 1/ poškodením zariadenia chaty, táto škoda bola ustálená aj odborným vyjadrením, ktoré je súčasťou spisového materiálu pod č. 641/2017. Keďže poškodená strana Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. si uplatňovala v prípravnom konaní nárok na náhradu škody v celkovej výške 142,64 Eur, súd vychádzajúc z preukázateľnej výšky škody stanovenej

odborným vyjadrením podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú stranu so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

K výroku o treste pre skutok pod bodom 3/ rozsudku:

Pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. je daná trestná sadzba v rozpätí 1 až 5 rokov trestu odňatia slobody. V prípade tohto trestného činu je potrebné uviesť, že zanedbanie povinnej výživy je pokračovacím trvácim trestným činom s prvkami hromadného trestného činu, teda k páchaniu tohto trestného činu dochádza po celý čas neplnenia zákonnej povinnosti vyživovať iného úmyselným konaním, ak je toto konanie pokryté zavinením. Obžalovaný O. A. si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej O. A. od februára 2015 až doposiaľ s výnimkou období uvedených v skutkovej vete tohto rozsudku, teda od 09.02.2015 do 09.04.2015 a od 27.07.2017 do 25.08.2017, kedy bol zaregistrovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, odkiaľ bol pre nespoluprácu vyradený, v iných obdobiach už nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a ani iné objektívne prekážky mu nebránili plniť svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom k jej úhrade došlo len čiastočne ku dňu vyhlásenia rozsudku. Obžalovaný má v odpise z registra trestov sedem záznamov, pričom odsúdenia pod sp. zn. 1T/190/2014 a 36T/212/2014 sú už zahladené a na páchatela sa hľadí ako keby nebol odsúdený. V danom prípade je však potrebné prihliadať na odsúdenie 35T/131/2015, a to trestný rozkaz z 05.10.2015, právoplatný 20.05.2017, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok do 20.05.2018, pričom v rámci tejto skúšobnej doby podmieneného odsúdenia obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť a v páchaní trestnej činnosti pokračoval až do dňa vyhlásenia rozsudku, preto súd aj v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému za tento trestný čin uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a na výkon tohto trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu. U obžalovaného v tomto prípade nebola zistená žiadna poľahčujúca, ani priťažujúca okolnosť. Tento trest považuje súd za primeraný z hľadiska individuálnej a aj generálnej prevencie. Obžalovaný sa dlhodobo vyhýba plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti, o dieťa neprejavuje žiadny záujem. Zo spisového materiálu vyplýva, že sa zdržiaval na rôznych miestach, nepreberal písomnosti súdu na adrese, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností, jeho prítomnosť bolo potrebné zabezpečovať vydávaním príkazov na zatknutie. O postoji obžalovaného k plneniu zákonnej vyživovacej povinnosti svedčí aj to, že má štyri maloleté deti zverené do náhradnej osobnej starostlivosti iných osôb a vyživovaciu povinnosť si zjavne plní len pod hrozbou vedeného trestného stíhania, a aj to len v minimálnej miere, preto súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pre tento trestný čin nemal žiadny zákonný dôvod na uloženie iného trestu než nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Žilina do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.